

„Legionarismul”, acuza „de fond” ca însăși formă fără fond!...

Cezar Adonis
Mihalache

„Revizuirea” de către Parchet și felurite „comiții” a legii anti-legionare, instituții și organizații civico partinice aservite instituțiilor de stat, unele cel puțin în mod egal lipsite de suportul legitim legislativ de a înăspri ceea ce deja există, constituie un act coercitiv și nu unul prezumat a proteja juridic cetățenii... Și este o neîndoieală modificarea legislativă la comanda unor spelunci care bat birturile de clică organizate politic (-ne-profesionale) de „redactare” a actelor și normelor juridice de până mai ieri... Bat toate „blătuirile” din anii trecuți din birourile unor oficiali și cârme de acțiune ministeriale (tot neprofesionale) din justiție, din magistratură... Depășesc și nu doar continuă acel „origami” legislativ de ambalare la comanda politică a societății românești postdecembriste... Când legile se făceau după „bilețele”... Când se făceau, nu după așteptările și urgențele de drept (!) ale societății, ci după nevoile clicilor de la putere... Așa cum au fost mult prea multe legi în aceste trei decenii ce se scurg pe tăișul ultimelor libertăți civice... Legi făcute cu dedicație spre și dinspre camarilele și clicile politice și de guvernare, și nu născute din necesitatea rolului lor pentru societate... Nu pentru eventuala protejare a societății, atunci, nici a celei actuale, astăzi, nici a aceleia a anilor ce vor urma, motivat tot ca acțiune al acestui acum ce ne sfidează și ne strivește drepturile... Ultimele drepturi și ultimele libertăți...

Și chiar dacă noile modificări punitive, a unei legi oricum rușinoase, ne sunt „servite” tocmai pentru intruziunea „calului troian” al sistemului în viața noastră personală (or, unde sunt reperatele legii protejării datelor personale când felurite „organe” caută, fără acordul cetățenilor, prin exprimările lor, vânând „scame” pe care să le transforme în cătușe?!), nu

ripostăm... Chiar dacă această intruziune este folosită drept „cauză-efect” pentru săltarea cu apostilă penală a „reacționarilor” (următorul fier de înroșit a acelora ce nu vor a fi dobitoace), fiind făcută sub falsul pretext al protejării societății! Deși nu este nicidecum vorba despre apărarea prezentului de efectele fals tenebroase, cel puțin pe speța vizată de noile modificări ale legii anti-legionare, ale unui trecut repudiat la comenzile veneticilor, nici de apărarea viitorului... Și nici de o motivație elitist filosofică de protejare a trecutului de el însuși... Pentru că nu sunt modificări „din necesitate”, ci unele făcute din ură și epurare pentru a disemina învrăjbirea noastră. Acolo unde aceasta nu a reușit încă să-și înfigă colții. Nu încă... Și tocmai evidentul caracter al facerii (a însăși legii dar și a modificărilor de acum) tocmai din ură ar trebui să-i trezească pe aceia ce vor chipurile să ne protejeze. Pe aceia încă „vii” dintre acești deja morți ai nopții viitorului nostru. Pentru că tocmai legea, modificările ei, accentuarea efectelor acesteia, de la un început pervers insinuos la cele premeditate penale, având astfel de motivări din evidentă ură, ar trebui să fie primele, dimpreună cu inițiatorii, cercetate penal. Pentru a nu lăsa tocmai dimensiunea temporală să fie devorată într-un ubicuitar al fricii, pentru azi și mâine, tocmai din cauza unui trecut ce nu va mai fi un trecut, nu istoric, nu economic, nu social, nu cultural, ci strict unul al urii impuse.

Și nu, nu sunt nici simple modificări „punctuale”! Nici măcar sub preția folosirii trecutului pentru a sancționa prezentul și, mai ales, viitorul care ar putea deveni mai trecut decât însăși trecutul repudiat. Pentru că o societate care nu este vigilentă și nu acționează când îi este sancționat, nu trecutul ei, ci părți și clipe din astralul înaintașilor, așa cum le-au așternut ei pe cadranul vremurilor, nu are viitor... Nici măcar ca trecut în trecut... Căci „ajustările” de acum

sunt modificări vizând practic „intracolonia” coloniei de astăzi în ea a însăși. Pentru a-i reteza definitiv vârfurile ce ar mai putea „răsării” din imensitatea uniformizantă a comportamentului și altitudinii de slugă. Pentru că, în loc de „legionar”, mâine se va putea pune orice... Și „patriot”, și „naționalist”, și „suveranist”... Și chiar apostilarea ca „reacționar”, pentru că timpurile au îndepărtat mentalul de conotațiile trecutului, iar termenul va putea fi oricând reactivat. Pentru că se vrea o lege a legilor anti-români pentru a include în ea tot... Tot pentru a ne face nu doar să tăcem, nu doar să acceptăm supunerea, ci să devenim artizani în sine ai unor stări. Repudiindu-ne prin repudierea celor de lângă noi, dar, mai ales, a acelora de cândva. Din trecut. Printr-o lege generalizând vinovăția, transformând-o într-o acuză de fond ca însăși formă fără fond. În care nu o dovadă concretă, nu o dorință, nici măcar o intenție, ci însăși acel „a fi” să fie factorul incriminator. Și nu trebuie să permitem ca o lege să ne sancționeze prezentul și viitorul prin dimensiuni penale date trecutului. Pentru că tocmai Trecutul este astăzi singurul viu în acest neprezent al nostru... Un prezent al altora, aceia pentru care sunt făcute astfel de legi...

Dovadă pentru pripon: „Ascultăm, nu judecăm...”

Viorel
Patrichi

Dacă hoțul se și filmează și spune cum a furat, cum a falsificat voturile românilor, tu ce faci, domnule procuror? „Îl umflăm pe Călin Georgescu pentru că este omu rușilor!...” Bine, bine, dar s-a dovedit că nu au fost rușii pe TikTak, au intrat chiar liberalii pe TikTak, cu tot cu jujău. Tu ce faci, domnule procuror? „Îl săltăm pe Călin Georgescu pentru că este omu legionarilor!” Perfect, îl săltați pe Călin Georgescu, dar s-a văzut că nu erau nici legionari, erau mercenari români, care au intrat în locul mercenarilor ruși ai lui Prigojin, după ce Putin i-a chemat din Congo în Rusia. „Da, dar veneau spre București ca să ia cu asalt instituțiile democratice ale statului.” Așa este, aveau un pistol cu aer comprimat, niște bricege cu cap de pește, nu erau armele lui Călin Georgescu... Ce mai faci acum, domnule procuror? „Bă, pe tine te obsedează Călin Georgescu! Ce te fute grija?...” Regret, a fost un dialog neacademic, cât se poate de real cu un prieten procuror de la Parchetul General, dar a trebuit să respect proprietatea termenilor și am reprodus întocmai. Cam aceeași gândire dialectică au și judecătorii noștri cu sârmă în rât. Într-un videoclip publicat pe TikTok, liderul PSD Alfred Simonis recunoaște în fața lui Marcel Ciolacu că partidul a redirecționat voturi pentru George Simion la primul tur al alegerilor prezidențiale, desfășurate pe 24 noiembrie. Alfred Simonis îi spune acolo Ciolacului: „Îți amintești când tu spuneai la partid să nu îi dea nimeni voturi lui Simion pentru că nu suntem siguri că intrăm în turul II? Să știi că toți i-am dat”. „Îmi pare rău că în aceea duminică a trebuit să mă văd cu fii-miu. Ești părinte ca și mine, în schimb Filip este mai mare decât copiii tăi. Am simțit că este o presiune pe el și ai și văzut că a venit în noaptea aia în bermude, fiind cinci grade afară. Și îmi pare rău că am plecat și nu am insistat și nu am stat acolo ca să nu se întâmple acest lucru”, a răspuns Marcel Ciolacu. Sigur că este o tentativă penibilă de spălare a Ciolacului din partea românului Simonis în fața partidului, dar procurorii au obligația să vină la poarta lor cu lasoul. Eu v-am mai zis că PSD este un partid perpolit de flacăra violet a lui Viorel Hrebenciuc, acest magician ezoterist al partidului, și nimeni nu mă crede. George Becali declara la Realitatea

Plus în luna octombrie 2024, atunci când era candidat la Camera Deputaților din partea AUR, că Viorel Hrebenciuc i-ar fi vorbit despre dorința PSD de a-l duce pe George Simion în turul doi al alegerilor prezidențiale. „Eu am vorbit și cu Hrebenciuc. Și mi-a zis: «Bă nea Gigi, haide să îl băgăm pe Simion în turul doi.» Am zis, bine, hai să îl băgăm”, a afirmat George Becali. Becali a spus atunci că este prieten cu Hrebenciuc. „A rămas singurul prieten adevărat din toți, e un mare caracter. I-am zis, dar după aia în turul doi să nu vă apucați să îl atacați pe Simion. Să îi lăsăm să se bată, să vedem cine e mai puternic. A zis o să îl bată mă, pentru că Ciolacu nu e politician, e și el un băiat pe acolo”, a adăugat Becali. „Uite îți spun eu cum îl bagă pe Simion în turul doi. Ai văzut ce se zice despre Geoană? Curvăsăraie, amantlăc, când colo el era cu nevastă-sa. Ce fac ei? Zic «hai să îi atacăm pe toți candidații și să rămână numai Simion în turul doi”, a mai spus Becali. Generalul Nicolae Ciucă acuza, tot în luna octombrie, la RTV, că PSD ar avea un plan de a da AUR „mai mult de 10-20 de voturi” în fiecare secție de votare. „Au fost nenumărate poziționări ale lui George Simion în ceea ce a însemnat linia de retorică a Rusiei și nu e deloc lipsit de relevanță că dacă Marcel Ciolacu își dorește să intre în turul doi cu un promotor al retoricii Rusiei... Cel care intră în turul doi asigură o revigorare a electoratului, astfel încât putem să discutăm de un AUR consistent în Parlament”, a subliniat Ciucă. „Am spus că dorința de a intra cu George Simion în turul doi e și dorința Rusiei, pentru că intrarea lui George Simion în turul doi este în interesul Rusiei”, a precizat liderul PNL. În legătură cu acuzația lui Alexandru Muraru, președintele PNL Iași, că PSD ar fi lansat „oficial” în organizații un plan prin care să mute în fiecare secție câte 10-20 de voturi către AUR, Nicolae Ciucă a spus: „Domnul Muraru a vorbit de 10-20 de voturi. Eu cred că e vorba de mai mult de atât. Este vorba de o acțiune împotriva democrației și a moralității. Ne uităm la ceea ce s-a întâmplat cu decizia CCR și la toate aceste date legate de dorința prin care PSD, Marcel Ciolacu consideră că poate să învingă în turul doi și există o singură opțiune, să intre în turul 2 cu George Simion”, afirma atunci Ciucă al nostru, bă... O, cum să mai lași România în labele unor asemenea lighioane?

Nu!... Iată că nu au nicidecum astâmpăr!...

Gheorghe
Pipera

Pe data de 20 decembrie 2024, Procurorul General a constituit un grup de lucru format din procurori, polițiști și lucrători ai serviciilor secrete care să elaboreze proiecte de legi și proceduri menite a întări reacția de represiune a statului și caracterul intimidant al legislației și al sancțiunilor contra discursului incitator la violență, la ură și la dis-

păcat că statul lasă prea liberă opinia și expresia... Păcat că nu mai e plandemie, ca să curgă amenziile cu sutele de mii și arestările sanitare, climatice sau pentru delict de opinie...

De asemenea, Parchetul General deplânge faptul că prea multa libertate de expresie pe internet este doar contravenție și este cu caracter ilicit doar când amenințarea sau incitarea la ură și discriminare sunt directe. Ar trebui ca și expresi-

acoperiți, notele informative de la serviciile secrete) și ca să se poată dispune arestări, pentru facilitarea anchetei... Parchetul General spune că va constitui un grup și o procedură de lucru cu ANCOM pentru a elimina rapid conținutul online suspect.

În plandemie, unele site – uri au fost închise pentru simplul fapt că îl criticau pe Iohannis și se pregăteau de dezvăluiri (între timp, unii patroni de astfel de site – uri au trecut

etate la nivel de parchet de pe lângă judecătorii. În schimb, PG este competent pentru faptele unor persoane cu calități speciale, cum ar fi parlamentarii și euro-parlamentarii. Față de câțiva astfel de suspecți de serviciu, Parchetul General a declanșat din oficiu urmăriri penale.

Nu se dau nume, dar cel puțin unul e evident... De aici trebuie să ne așteptăm că va veni „curățenia” necesară alegerilor prezidențiale. Va

vernare o coaliție care își zice pro-europeană dar care, în fapt, este anti-europeană. Plus că măsurile luate pe cale de ordonanță-traffir sunt extremiste și conspiraționiste. Așadar, „s-a” găsit extremism și conspiraționism la coaliția auto-botezată pro-europeană.

Extremiste sunt zisele măsuri pentru că drepturi recunoscute prin legi în vigoare sunt negate sau șterse violent printr-un act normativ discreționar,

criminare. Parchetul spune că infracțiunea de apologie a fascismului și a rasismului ar fi mai simplu de pedepsit dacă legea nu ar mai preciza că figurile istorice negative laudate trebuie să fi fost condamnate penal în epocă...

Evident, nu se spune nimic despre apologia comunismului sau a totalitarismului sanitar și climatic, că acestea sunt la modă acum... Cică Ministerul Public monitorizează semestrial aceste fapte. În perioada 2018-2022 ar fi fost 21 de sesizări... Adică, vreo cinci pe an.

Parchetul General constată cu amărăciune că sunt zone în țară care nu au astfel de dosare, deși sunt instituții care ar fi putut crea dosare prin sesizări... Deci,

siile cu subînțeles sau indirecte să ducă la pușcărie...

Deci, pentru că organele au rezolvat crimele, furturile, escrocheriile, optimizarea fiscală, delapidarea, traficul de droguri, arme și persoane, spălarea de bani, corupția, e timpul să se treacă la sancționarea șopârlelor și a criticilor la adresa statului paralel și a exponenților săi...

Parchetul General vrea și ridicarea limitelor pedepselor pentru astfel de fapte (azi, acestea sunt „doar” amenda sau pușcăria pentru maxim un an). De ce? Ca să se poată utiliza metode „specifice” de cercetare (exempli gratia, interceptarea comunicațiilor, monitorizarea, „cablarea”, informatorii, agenții

subit la cele sfiinte). Din 2025, astfel de cazuri vor deveni obișnuință...

Iată de ce aparatul de represiune al statului nu va rămâne fără bani, ci va primii mai mulți, ca să fie represiunea mai eficientă. Niciun ban nu se va lua de la salariile, diurnele, pensiile speciale și dotările tehnice ale magistraților, milițienilor, jandarmilor și serviciilor secrete.

Bani se vor lua de la pensionari, copii, elevi, studenți, profesori și cadre sanitare. Cică în 2024 ar fi fost „mai multe” astfel de fapte decât în perioada 2018-2022. Probabil, cu 3-4 mai multe. Interesant este că Parchetul General nu are competența de anchetă a faptelor unor cetățeni obișnuiți, care sunt cerc-

fi brutal și va fi cu surle și trâmbițe la Antena 3 „sienen” și la digi 24...

Prin intermediul aparatului statal de represiune și cu semnătura celor nouă „judecători” ai CCR, coaliția de la guvernare + Iohannis au pus România în postura de unică țară membră a UE și a Occidentului Colectiv care a anulat în integralitate niște alegeri prezidențiale.

Presa străină și tot mai mulți politicieni și burocați europeni sunt într-o stare totală de uimire, văzând zi de zi mai limpede că ceea ce se întâmplă în România după data de 6 decembrie 2024 este contrar statului de drept și valorilor europene. Este anti-european.

Așadar, avem la gu-

ne-supus aprobării Parlamentului. Conspiraționiste sunt pentru că au fost luate peste noapte, ca hoții, în disprețul promisiunilor electorale că taxarea nu va fi majorată, iar pensiile, alocațiile pentru copii și indemnizațiile de sarcină sau de creștere a copiilor nu vor fi afectate...

Inegalitatea – cauza crizei de sistem din România...

Ionuț
Țene

Deși nu este istoricul meu preferat, Adrian Cioroianu într-un interviu publicat la sfârșitul anului trecut a pus punctul pe „i” în privința situației grave din țară, făcând referire la inegalitățile din societatea românească, care produc tensiune și frustrare. Aceste inegalități social-politice și economice au dus la revoltele naționaliste din anii 1930 și acum la ieșiri în stradă repetate. Situația României e foarte gravă

imunitate în fața justiției și pensii speciale.

Cele șapte procente dintre românii „speciali” au 93 la sută din bogățiile negociate ale românilor și aproape tot fondul de pensii, iar majoritatea românilor lucrează pentru ei, iar când se fac reduceri și se emit „ordonanțe trenuleț” se ia în realitate tot de la săraci pentru a se da la bogații privilegiați din sistemul pensiilor speciale (juridic, structuri secrete, politicieni). Acest sistem coordonează toate partidele de la putere și chiar o parte din partidele suveraniste, în care se

privilegiați din sistemul pensiilor speciale. Toate aceste reduceri nu au afectat niciodată pe cei din regimul pensiilor speciale care conduc țara și înseamnă de fapt sistemul corupt din România, care controlează politica, economia și justiția. Lucrez în administrație de mulți ani și toate aceste „ordonanțe trenuleț” m-au convins prin impunerea și implementarea lor că au luat bani de la simpli cetățeni și funcționari, în timp ce pensionarii speciali au rămas cu pensia întregă și cu cumulul salariu de stat cu pensie

cu măsuri paliative care afectează doar pe cei mulți și săraci și nu se atinge de politicieni și pensionari speciali. Se ia bani de la studenți, elevi, copii, pensionari simpli, de la naveta elevilor, studenților și profesorilor, și se dă la pensionarii speciali și la clasa politică dominantă, care nu ia taxe de la multinaționale. Astfel, pensiile speciale rămân intacte, la fel și cumulul pensie specială cu lucru la stat. Deci doar românii simpli se sacrifică în regimul Iohannis. Ciolacu a emis ordonanțe cu tendințe: să se ia ca de obicei bani de

veran din care izvorăște dreptatea și suveranitatea puterii legii și a politicii, nu casta suprapusă și impusă de interese externe. De aceea s-a oprit votul democratic pentru ca poporul să nu-și mai poată exprima democratic nemulțumirea de un sistem care ne-a făcut un fel de „neoiobagi”, vorba marelui critic literar Dobrogeanu Gherea, sub biciul sistemului de privilegiați. Dacă prin vot nu mai poți schimba democratic situația, iar libertatea e pusă sub obroc, sistemul împinge poporul spre ieșirea în stradă. Discrepanțele so-

acum, fiind singura țară din Europa care a anulat alegeri prezidențiale în derulare, doar pentru că nu ieșea la vot candidatul sistemului. Cum s-a ajuns aici? Rădăcinile sunt adânc înfipte în anul 1990, când sistemul securisto-comunist, de fapt o castă privilegiată a preluat puterea în România și a negociat menținerea la butoanele puterii, cu puterile protectoare, vânzând absolut tot: fabrici, uzine, pământ agricol, resurse naturale, minerale, păduri, pentru avantaje și privilegii de castă. Această castă foarte subțire moral și foarte bogată material pe spinarea averii țării și poporului a dus la crearea sistemului regimului pensiilor speciale. Astfel, ne conduc cei foarte puțini, care au drepturi de pensionare de la 42 de ani, pe noi cei mulți care muncim și slujim, ca niște „neoiobagi” până la 65 de ani, sistemul pentru bani foarte puțini și fără niciun privilegiu și fără drepturi egale în fața legii. După 35 de ani românii nu mai vor să fie slugi la o castă lacomă care au absolut totul: puterea politică, economică,

calcă pe picioare rezerve și privilegiații din sistemul pensiilor speciale. Nu am văzut niciun suveranist să propunem o reformă reală a sistemului. Din această inegalitate strigătoare la cer s-a născut protestul de la alegerile prezidențiale din decembrie 2024. Circa 93 la sută de români duc în spate un sistem special de șapte la sută, care are toate privilegiile posibile și controlează justiția făcută doar pentru ei. Nu mai există drepturi egale pentru toți românii și din 7 decembrie 2024 nici libertate. România traversează de fapt un nou ev mediu, deși, paradoxal suntem de formă țară membră U.E., în care românii sunt exploatați de o clasă suprapusă coruptă și care folosesc structurile secrete ca instrumente de control și putere.

Guvernul Ciolacu a emis până acum, în ultimii ani, vreo trei „ordonanțe trenuleț” în care toate, dar absolut toate, au impus doar reduceri de salarii și tăieri de cheltuieli la marea masă a românilor pentru a menține beneficiile și a oferi bani celor foarte puțini și

specială. Noi cei mulți am pierdut zeci de mii de lei lunar la salariu, iar pensionarii speciali angajați la stat ne-au răs în față. Asta e reforma „trenuleț” a lui Ciolacu. Așa cum știm dintotdeauna guvernele post-decembriște fac economii la săraci ca să ajungă banii la privilegiați. Sistemul de alocare de bani pentru partide a fost criticat în ultimii ani pentru influențarea presei și cheltuieli prin firme apropiate partidelor. Totuși, scoaterea subvenției electorale este departe de a fi o soluție reală pentru problemele financiare ale țării. Bineînțeles, nu s-au tăiat banii de la partide. Doar românii trebuie să lucreze mai mult pentru plata pensiilor speciale și să se cumpere armament american pentru Ucraina.

O nouă clasă suprapusă, descrisă teoretic genial de Mihai Eminescu, ne conduce despotoc din 1989 încoace. Premierul Ciolacu are cu ce se lauda din nou, cu ineficienta „ordonanță trenuleț”, care o continuă de fapt pe cea cu nr. 115 din decembrie 2023,

la cei mulți și săraci, ca să susțină pe cei bogați și înarmarea pentru Ucraina.

Astfel, conform prevederilor „Ordonanței Trenuleț” cei săraci vor deveni tot mai mulți și tot mai săraci, iar cei pensionarii speciali tot mai bogați, cheltuiind 90 la sută din bugetul țării și sunt și deasupra legii. Mai mult prin aceste „ordonanțe trenuleț” administrația locală, care aduce toți banii la buget, e aproape desființată, iar administrația centrală crește din nou bugetiv cu încă câteva agenții guvernamentale, de fapt sinecuri pentru politicieni și speciali la un loc, cu tot cu amante sau amanți. Inegalitatea în fața legii și a justiției cu binecuvântarea puterilor protectoare și a Bruxellului trebuie să înceteze imediat, altfel va fi revoluție, iar România va dispărea. Asta v-o spune un istoric. Nu ne putem împrumuta sute de miliarde la bănci străine doar ca să susținem pensionarii speciali și politicienii corupți, iar dobânzile creditelor să le plătească poporul și copiii celor mulți și săraci. Poporul este singurul su-

cial-economice uriașe a dus la disperare pe români, iar lipsa perspectivei pentru îndreptarea lucrurilor și egalitate în fața legii va duce la un cutremur politic. Până nu se va reglementa și nu va dispărea această inegalitate socială, economică, politică și imorală nu va fi pace în România. Inegalitatea este cauza dominantă a crizei românești și reprezintă eșecul unui sistem de castă corupt care a sleit țara de 35 de ani. Puterea și legea este a poporului român, care se va trezi pentru dreptate, libertate, egalitate în fața legii și democrație, ca în decembrie 1989.

Confabulația de azi a „fatalității” dictate de guvernanți și stupul de chibiț de mâine: sărăcia ce ne va mușca și țarina...

Cezar Adonis
Mihalache

PeAparent, am mai avea timp până în 2027 pentru a decide ce facem!... Cu noi, cu țara noastră, cu viitorul!... Ar mai fi oleacă de „timp”, dar nu și vreme, căci vremea acceptării, tăceri și spunerii a trecut. Cu mult înainte de a fi început noi a tot desface de pe șiragul ei timpul pe care credeam a-l mai avea. Că ar mai fi câțiva ani în care să ne decidem. Să ne ridicăm ori, nu doar să rămânem pe mai departe plecați, ci să plecăm... La propriu... Pentru că, atunci, va fi anul înrobirii definitive. Anul în care, în mijlocul unei pauperizări a țării, a unei sărăcirii individuale, a unor pârgii fiscale numărând fiecare nevoie de a ne hrăni și trăi, de a ne educa, de a ne crea un statut, va fi taxat drept lux... Impozitat cu mai mult de cei 70 la sută ce se rostogolesc de acum spre tot ceea ce fiscul, statul, sistemul lui (perceptor, coercitiv, și viitor opresiv) va considera că, nu numai că nu poate fi justificat din resursele financiare proprii, dar nu se justifică pentru noi, cetățenii de atunci!... Nu într-un stat în

care fiscalitatea va fi axată pe impozitarea stilului de viață... A modului de viață... Căci, nu-i așa?!, și sărăcia este un model de viață... Și are un preț pentru organele fiscale... Și nu trebuie să așteptăm până atunci din simplul motiv că vom fi prea slăbiți, prea sleiți de poverile fiscale, de greutățile de asigurare a traiului de zi cu zi, pentru a ne mai putea ridica... Pentru a ne mai putea privi soarta în față... Căci, acela nu va mai fi un destin, ci o soartă hotărâtă, deloc paradoxal, chiar de către noi, de ani buni, prin dezinteres, tăcere, neimplicare, resemnare, duplicitate, frică...

A u s t e r i t a t e a rostogolită de acum înainte ca proiect de țară este însă un fals menit tocmai a ne amorti în înspăimântarea față de ziua de mâine... Ziua de mâine când însăși șoptirea va deveni delict de opinie, iar cei ce vor zumzâi în stupul de chibiț vor fi pedepsiți prin însăși înăspririle penale puse acum la punct... Dar astăzi mai puteam face totuși ceva! Avem încă o voce, avem o resursă încă vie în noi: nesupunerea! Și nu trebuie să așteptăm anii în care ne vom număra mărunțișul pe post de nivel de trai, cuantificat și

supraimpozitat de către sistem, în anii în care mult prea mulți vor fi săraci, lipsiți de resurse financiare, cu mulți prea mulți șomeri ieșiți „din plată” (cei nominalizați astăzi de un ministru cu dublă cetățenie ca urgență de concedieri masive din sistemul public, cu speranța, ipocritului de serviciu, că acest surplus va fi absorbit de mediul privat, da, acel mediu privat pe care ei l-au ucis, l-au strivit spre implozie tocmai pentru a nu mai putea cuprinde eventual resursele umane eliminate din sistemul public), pentru că, atunci, nu vom mai avea putere. De aceea, ceea ce trebuie să cerem, trebuie să impunem acum! Și nu, nu trebuie să plecăm noi! Nici de aici, nici din UE. Dar putem să ne demonstrăm spiritul, nu de a supraviețui, ci de a lupta!

Acum ni se creează o confabulație a fatalității prin fel și fel de „analști” și „economști”, puși să ne convingă că ne așteaptă vremuri grele, că vom fi din nou ca în anii '90... Fără stabilitate, fără predictibilitate, cu inflația explodând de la o zi la alta și, pesemne, cu mâinile întinse spre ajutoarele ce ne vor fi trimise în colțurile de țară în care sărăcia va mușca și țarina... De fapt, se

redesenează marota tunelului... Și vor urma anii în care vom fi puși să alergăm după „cai verzi” pe pereții acestuia, spre „luminița” de la capătul lui... Doar că, de ce să așteptăm vremurile în care să alergăm după luminițele dirijate de alți „licurici”, dacă avem noi, în noi, lumina necesară?! Avem resurse, avem drepturi! De ce să privim supuși cum ni se pregătește un alt jaf de țară? Cum resursele de gaze naturale sunt pregătite a fi predate pe mâna următorului imperiu post UE? De ce să ne lăsăm a fi din nou iobagi în țara noastră, sub veneticii austrieci, unguri, nemți? Căci, deja, OMV a anunțat că din 2027 va vinde gazele naturale din Marea Neagră către Germania. Gazele noastre! Și nu, nu există acel fluturat drept de preempțiune al Statului Român de a decide! Nu asupra exportului versus prezervare pentru țară, nu a cantității exportate și către cine... Căci, noi am rămas doar cu un drept de preempțiune (iar acesta este un motiv de anulare imediată a contractului și de naționalizare a resurselor) asupra cumpărării gazului natural! Pentru că, sub guvernările lotrilor și

trădătorilor, Statul Român are într-un contract, în țara noastră, doar un drept de preempțiune vizând cumpărarea din propriile resurse. Și acela într-un procent mărunț decis de ocupanți. Or, juridic, este un motiv suficient pentru a cere anularea acestui contract!

Și, evident, toată această austeritate putea fi amânată... Putea fi rostogolită, chiar dacă ar fi fost vorba de o reală șansă de intrare a țării în incapacitate de plată, pentru că puteau fi „denominate” pensiile politice și juridice speciale, puteau fi reîntoarse în patrimoniul țării resursele... Austeritatea putea fi amânată pentru încă mulți ani... Pentru a o îndulci măcar cu aparența unor aderări și drepturi de vize (către nicăieri oricum). Dar nu era timp pentru ei! Pentru acești ciocli. Pentru că, în 2027, ei au nevoie de o națiune suficient de înfometată, de pauperizată pentru a putea fi tratată drept popor cu mâna întinsă, cerșind însărciți în țară bogată...

Scriitorul, jurnalistul, reprezintă busola unei societăți...

Petru
Jipa

John Swinton (1829–1901) a fost un jurnalist și editor scoțian-american, cunoscut pentru contribuțiile sale semnificative în domeniul presei și al activității sociale. Iată câteva dintre realizările sale notabile. Fondarea ziarului „The New York Sun”: Swinton a fost editor la acest ziar, unde a promovat o jurnalistică de calitate și a susținut libertatea de exprimare. A fost un susținător al drepturilor muncitorilor și a militat pentru reforme sociale, inclusiv pentru condiții mai bune de muncă și drepturi pentru muncitori. A fost cunoscut pentru criticile sale la adresa corupției politice și a influenței banilor în politică, pledând pentru o presă independentă și responsabilă. El a scris numeroase articole și a susținut discursuri pe teme sociale și politice, având o influență deosebită asupra opiniei publice. A fost un susținător activ al mișcărilor pentru drepturile civile, inclusiv pentru abolirea sclaviei și pentru egalitatea rasială, avocat al educației publice și a crezut în importanța educației pentru

îmbunătățirea societății. Contribuția lui John Swinton a avut o însemnătate durabilă asupra jurnalismului și activității sociale din Statele Unite, influențând generații de jurnaliști și activiști. Invitat de onoare al banchetului dat în onoarea sa de cei mai proeminenți jurnaliști. Cineva care nu cunoștea ce înseamnă adevărata presă, și nici pe Swinton a ținut un toast „pentru presa independentă”. Atunci Swinton și-a înfuriat colegii răspunzând astfel: „Nu există în istoria Americii o presă independentă. O știți și voi, și o știu și eu. Niciunul dintre voi nu îndrăznește să își exprime cinstite păreri în ziarul la care scrie. Sunt plătit tocmai pentru a nu-mi exprima opiniile cinstite în ziarul pentru care scriu. Voi, ceilalți, sunteți plătiți ca să faceți la fel și oricare dintre voi ar face nebunia de a-și scrie păreri în mod cinstit, ar fi imediat expedit pe stradă, căutând de lucru. Dacă mi-aș permite o părere cinstită într-unul din numerele ziarului meu, slujba mea ar dispărea în 24 de ore. Treaba jurnalistului este să distrugă adevărul, să mintă sfruntat, să pervertească, să denigreze, să lingă cizmele lui Mamon,

să își vândă țara și neamul pentru pâinea cea de toate zilele. O știți și voi, și o știu și eu. Și atunci de ce să închinăm pentru presa independentă?! Suntem uneltele supuse și slugile bogătașilor din culise. Suntem Hopa-Mitică: ei trag sforile și noi dansăm. Talentele, posibilitățile și viețile noastre aparțin altor oameni. Suntem doar niște prostituați intelectuali”.

Mammon este un termen care provine din greacă. Grecii antici aveau mulți zei pentru fiecare lucru sau stare în parte. Unul dintre acești zei era Mammona, care era responsabil cu lăcomia de bani, goana nebună după lucruri materiale și posesiuni. În cap. 6, vers. 24 din Evanghelia după Sf. Matei, Iisus Hristos face referire la acest demon, spunându-ne că atunci când acesta posedă oamenii, ei nu îl mai pot vedea sau sluji pe Dumnezeu, ei nu pot co-exista în viața unui om. De asemenea în satanism se vorbește despre el ca o entitate ce răspunde la numele de „Zeus”. Legătura dintre politică și jurnalism este adevărată și interdependentă, având o importanță deosebită asupra societății. Jurnalismul joacă un rol crucial în in-

formarea publicului despre activitățile politice, deciziile guvernamentale și politicile publice. Oferind informații corecte și obiective, jurnaliștii contribuie la transparența procesului politic. Jurnalismul de investigație este esențial pentru a ține politicienii responsabili. Prin investigarea corupției, abuzurilor de putere și a altor nereguli, jurnaliștii ajută la menținerea integrității în politică. Jurnalismul influențează modul în care cetățenii percep politicienii și politicile. Analizele, comentariile și reportajele pot modela opinia publică și pot influența alegerile electorale. Jurnalismul oferă o platformă pentru dezbaterile ideilor politice. Prin interviuri, dezbateri și articole de opinie, jurnaliștii facilitează discuții importante despre problemele societății. Evoluția tehnologică a schimbat modul în care informația politică este distribuită și consumată. Rețelele sociale, de exemplu, au devenit un canal important pentru știri și comentarii politice, dar și o sursă de dezinformare. Jurnalii se confruntă cu dileme etice în raport cu imparțialitatea, obiectivitatea și influența politică. Este esențial ca aceștia să

mențină standarde înalte de etică pentru a asigura credibilitatea informațiilor. În concluzie, relația dintre politică și jurnalism este importantă pentru funcționarea democrației. Jurnalismul nu doar că informează și educă publicul, dar și contribuie la responsabilizarea politicienilor și la promovarea unei societăți mai transparente și mai informate.

„Sita lui Mamona” de Petre Anghel este o lucrare care explorează teme legate de condiția umană, moralitatea și valorile sociale. Romanul, publicat în 1980, compune o critică a societății și a relațiilor interumane, având în centru figura lui Mamona, un simbol al avariției și al corupției. Prin intermediul caracterelor sale, Petre Anghel reflectă viziunea sa asupra lumii contemporane și a conflictelor interne ale indivizilor. Dar să fie pace! Acest gard invizibil al avariției și corupției uneori este sărit din lipsă de perspectivă umană. Omul animal sau tăciune, se întreba cineva. Nu știu să răspund. Sau omul care linge cizmele lui Mamona și doar așa trece prin sita lui...